

Отже, оскільки усі цілі Декларації ще не досягнуто, вона повною мірою зберігає свою актуальність і сьогодні її вплив на посилення поваги до прав людини аж ніяк не вичерпано - він триває. Тому й надалі - на тривалу історичну перспективу - Загальна декларація прав людини залишиться тим «взірцем», до слідування якому мають прагнути усі держави і народи.

МІЖНАРОДНО-ПРАВОВІ МЕХАНІЗМИ ЗАХИСТУ ПРАВ ЛЮДИНИ

Доп. – студ. гр. Ю-51 Панкова В.
Наук. кер. – ст. викл. Сінченко Ю.П.

В продовж розвитку людської цивілізації сформувались стандарти прав людини і механізми її захисту. Але сучасний механізм має ряд недоліків. Так наприклад звернення особи до Комітету з прав людини можливо лише тоді, коли держава, громадянин якої подає скаргу, визнала Факультативний протокол до Пакту про громадянські і політичні права, а особі потрібно вичерпати усі можливості внутрішнього правового захисту. Це дає можливість країни з антидемократичним режимом суттєво зловживати правами людини, шляхом повного заперечення чи уповільненого процесу визнання необхідних норм міжнародного права, чи створення недієвих правоохоронних і судових органів або такого законодавства, яке “санкціонує” порушення прав людини. Яскравим прикладом цього є судові процеси проти дисидентів у 70-ті рр. ХХ чи діяльність державних апаратів ряду годин сьогодення. Іншим прикладом може бути порядок оскарження порушення прав у Міжнародній організації праці. Оскільки звернення до МОП можливе лише профспілковим чи аналогічними підприємницькими об'єднаннями, то створення фіктивних профспілок чи заборона або обмеження їх діяльності національним законодавством даних держав, залишає суб'єктів трудових відносин незахищеними. Процедура звернення до Європейського Суду з прав людини подібна до аналогічного у Комітеті з прав людини. Таким чином існуючий механізм через

ряд суттєвих недоліків не дає можливість усім особам, що потребує цього, оскаржити своєї держави у міжнародних інстанціях. Існує низка проблем і у нашій країні. В Україні стала великим проривом у розвитку і утвердженні міжнародно-правових стандартів і механізму захисту, створення посади омбедемена, проте надмірна законізованість цієї посади не завжди дає можливості об'єктивно реагувати на грубі правопорушення прав людини. Необхідно надати і закріпити законодавчо гарантії захисту омбудемента і його діяльності. Водночас порушуваність і залежність від певних політичних сил, олігархічних кланів чи адмінресурсу національних судів і правоохоронних органів суттєво ускладнює захист і відновлення порушених прав громадянами України. Держава постала перед нагальною потребою проведення судової реформи, котра б дала можливість забезпечити незалежність і об'єктивність при розгляді справи в судах. Через невпорядкованість і прогалини у нашому законодавстві створює колізії його із нормами міжнародного права. Необхідно привести національне законодавство у відповідність до світових стандартів, шляхом імплементації міжнародних договорів у внутрішньодержавне право, а також інкорпорації прецедентного права Європейського Суду у судову практику нашої держави.

У нинішній час міжнародна спільнота працює над подальшим удосконаленням механізму захисту прав людини. Активна взаємодія різноманітних інстанцій та інституцій у подоланні недоліків і прогалин у цій галузі є ключовим вектором у створенні міжнародній системі колективної безпеки.

Рівний захист основних прав і свобод людини дасть можливість для ефективного залагодження глобальних і локальних соціальних конфліктів. Надмірна заколітизованість, нехтування урядами потужних держав норм міжнародного права посилює дискримінацію, а недоліки і прогалини існуючих механізмів захисту, залишає проблему прав людини відкритою.